

Een supervogel

Vogels zijn zondermeer superdieren. Ik wil echt niets afdoen aan het bestaan van onze olifant of ons zilvervisje, maar de vogels hebben meermalen het hart van de mens gestolen.

Sinds de mens omhoog kon kijken naar de blauwe lucht en een vogel voorbij zag vliegen, was een van de grootste wensen: "Dat wil ik ook". Tot op heden is dat nog nooit gelukt. Ja, we vliegen wel, maar we worden nog steeds uitgelachen door de vogels. Menig mens heeft armen en benen gebroken door met allerlei 'vernunft' van een heuvel af te springen. Uiteraard kunnen onze parasailers er echt wel iets van, het komt met de jaren dichterbij, maar geef toe, we zijn nog lang geen vogel en zullen het ook nooit worden. Er zullen dan eerst een soort zwemvliezen tussen de vingers moeten groeien en die moeten dan langzaam uitgroeien tot vleugels. Daar gaat heus wel een tijdje mee heen (ik maak dat niet meer mee, denk ik) maar dan kan ik niet meer verhaaltjes schrijven.

Ja, de wijze uil zou kunnen schrijven, maar ik heb hem dat nog nooit zien doen. Ik heb er honderden verpleegd in mijn asiel, maar heb nog nooit een bedankbriefje in het hok gevonden ...

Nu is de uil ook een supervogel, maar onder de echte vliegvogels is het ook maar een fladderaar (sorry meneer uil). Kinderen die mijn asiel bezoeken vragen me wel eens welke vogel ik dan het liefst zou zijn. Ik antwoord dan: "Een gier zwaluw". Dat vind ik nou een echte supervogel. Wat dat kleine diertje allemaal presteert is ongelooflijk.

Vader en moeder gierzwaluw bouwen hun nest in kieren spleten en uithollingen in oude gebouwen, minstens vijf meter boven de grond. Ook zijn er speciale gierzwaluw dakpannen te koop die ideaal zijn voor een bruidssuite voor een jong en verliefd paar. Als een legsel van ongeveer zes eitjes na 14 dagen broeden uitkomt, begint voor beide ouders een drukke periode. Van heinde en ver worden insecten aangevoerd voor de altijd hongerige maagjes van de jongen. Piepen of zelfs gillen om voer mag alleen als de ouders in de buurt zijn. Komt er een ander geluid bij het nest dan houden de jongen zich doodstil. Als de ouders geen voedsel kunnen vinden in de nabijheid van het nest, dan vliegen ze tientallen kilometers om het daar te zoeken.

Door bepaalde luchtstromingen vliegen insecten soms laag maar vaak ook heel hoog. Er is zelfs bewezen dat een ouderpaar honderden kilometers vliegt om voedsel te zoeken voor hun jongen. Een paar wat in Utrecht jongen heeft vliegt rustig naar Antwerpen en zelfs naar Parijs om voedsel te halen. Intussen verblijven de jonge vogels in een soort winterslaap. Ze verroeren zich niet in het nest en wachten af. Na soms wel vier tot vijf dagen zonder eten verschijnen pa en moe weer op het nest met een enorme hoeveelheid voedsel. En dan wordt er flink gebunkerd ... In verhouding tot het lichaam van dit kleine diertje, heeft het een enorm grote bek. Een flinke mannenduim gaat er probleemloos in! In de lucht wordt dan ook met open bek voedsel verzameld. En dat met een snelheid van honderd kilometer per uur!

Na ruim 40 dagen zijn de jongen vliegklaar. De ouders stoppen met voeren en de jongen laten zich dan uit het nest vallen. Ze hebben ongeveer drie meter valruimte nodig om op de wieken te komen. Lukt dat niet, dan vallen ze op de grond en zijn ze hulpeloos. En die komen dan bij mij in het asiel waar ik ze een tweede poging geef.

De gierzwaluw heeft wel pootjes maar het zijn niet noemenswaardige attributen. Als het lukt om wel in de lucht te komen begint er een zeer bijzonder leven. Vanaf de eerste vliegweken verdwijnt het jonge vogeltje naar een hoogte van ongeveer twee tot drie honderd meter boven onze aarde. Daar blijft het vliegen, in grote groepen, soms wat hoger soms wat lager en constant op zoek naar insecten die daar rondzweven. Vaak zelfs heel hoog, tot wel zes kilometer!

Een piloot vertelde me dat hij last had van gierzwaluwen op acht kilometer hoogte! De vogels scheerden daar in groepen rond en werden met regelmaat in grote getale aangezogen door de straalmotoren van het vliegtuig dat met negenhonderd kilometer per uur wel iets sneller was dan die arme vogels. In minder dan een seconde is alles tot pulp vermalen en heeft het vliegtuig grote reparatiekosten. Menig toestel heeft een noodlanding moeten maken met schade veroorzaakt door vogels.

Maar als mijn supervogel dit alles wel overleeft, blijft hij daar twee jaar rondvliegen. Zomer, herfst, winter, voorjaar, zomer, herfst, winter. Dag en nacht. Pasen, kerstfeest, moet je eens nagaan ... onafgebroken in de lucht. En dan eindelijk is het diertje geslachtsrijp. Het zoekt een partner (uiteraard in de lucht) er vindt een vrijpartij plaats in de lucht tijdens het vliegen (moet volgens mij iets geweldigs zijn). En daarna dalen ze gezamenlijk af naar een hoogte vanwaar ze een nestplaats uitzoeken op onze aarde. Het meeste nestmateriaal wordt in de lucht verzameld. En dan eindelijk vindt de eerste

landing plaats op die kleine niets zeggende pootjes. Bedenk eens goed, na bijna twee jaar vliegen, kun je eindelijk je vleugels even rust geven! Maar ook de gierzwaluw bezit de nodige voortplantingshormonen en het gehele ritueel begint weer van voren af aan.

Als je goed kijkt naar de silhouet van een gierzwaluw dan begrijp je waarom de mens de supersonische Concorde heeft gebouwd. Superlange en zeer spits uitlopende vleugels: een kenmerk van snelheid. Een zeer goede aanhechting van spieren aan de borstkas en een fenomenale kop erop. En dan ook nog die kleine, maar sterke pootjes om af en toe te landen. We proberen het wel steeds weer, maar de super wendbaarheid van een vogel zullen wij mensen nooit behalen ...

Zit je nu op een mooie zomeravond op een terrasje te genieten van je partner en/of een goed glas van ons aardse vocht, dan hoor je boven de stad een continu gegier van een zeer druk vliegende vogel. Aanschouw de super sierlijke bewegingen van dit fenomeen. Bij mooi weer, als de insecten dus laag vliegen, is ook de gierzwaluw daar aanwezig. Als dit dier niet bestaan had, kwamen wij mensen om van de insecten. Alle zwaluwen samen verlossen ons van vele tonnen steekvliegen en dergelijke. Op een mooie zomeravond scheelt dat een grote slok op een borrel en dus langer genieten van de avondzon en vrienden om je heen.

Waardeer het gegier van de 'Apus apus' (de gierzwaluw dus) en geniet van een van onze supervogels op aarde en in de lucht, want daar is hij in z'n element.

Voor mij een vriend voor het leven.

Skukuza